

Milí sousedé,

nenacházíme se v dobrých časech, ale k mé velké radosti se nám v Zákolanech daří situaci související s nálezou koronavirem zvládat velmi dobře. A pokud se budeme držet pravidla co nejmenšího kontaktu se svým okolím, věřím, že překážky a další týdny bez vážnějších následků. Na mysli mám především vaše zdraví, ale i peníze jsou důležité a doufám, že vy, co podnikáte nebo jste v důsledku omezení přišli o část svých příjmů, situaci zvládnete.

A jak se říká, že všechno špatné je k něčemu dobré, i v tomto případě se ukázalo, jak nás vnější ohrožení dokáže smelit a jak si lidé umí pomáhat. Ráda bych na tomto místě poděkovala všem, kdo se zapojili do štíti roušek, výuky školáků, výroby dezinfekce či vzájemných nákupů. Velké poděkování patří všem pracovnícům prodejny COOP a pošty, učitelům, dobrovolným hasičům a technickým službám, ale především vám všem. Za to, že nosíte roušky, dodržujete pravidla a snažíte se mít dobrou náladu.

Děkují a přeji, abychom zvládli i další dny ve zdraví!

Lucie Wittlichová, starostka

JAK VÁM MŮŽEME POMOCI?

Především senioři se mohou se svými starostmi a potřebami obracet na Veroniku Kaňkovou, která má v Zákolanech na starost sociální služby a komunitní život. Obracet se na ni mohou ale všichni obyvatelé obce, a to například i s náměty, jak pomoci sousedům ve vašem okolí.

K dispozici jsou vám pracovnice obecního úřadu. V pondělí a ve čtvrtek dopoledne zde můžete řešit veškeré obvyklé agendy, nabízneme tisk formulářů, obálky a poštovní známky, roušky či dezinfekci.

Protože právní podmínky a pomoc státu v době nárůstu se každým dnem mění, není pro mnohé z vás lehké se orientovat. Neváhejte a obraťte se na nás. Ne vždy budeme umět odpovědět, ale máme k dispozici právní poradny a víme, kde případné informace najít.

Pokud by se situace nevyvíjela příznivě, je v pohotovosti krizový štáb obce. Jeho členy jsou například místostarosta Jan Kolenčík, velitel hasičů Jaroslav Votruba, ředitelka základní školy Šárka Trisková či Pavel Chaloupka.

K dispozici jsou vám i všichni zastupitelé. Veřejná zasedání jsou do odvolání zrušena, ale probíhají pravidelné videokonference a zastupitelé tak mají dobrý přehled o dění v obci.

Důležité kontakty:
Lucie Wittlichová – starostka 725 026 569
Jan Kolenčík – místostarosta 724 225 233
Jaroslav Votruba – velitel dobrovolných hasičů 728 729 040
Veronika Kaňková – pracovnice sociálních služeb 602 118 564

Zavola-li vám Veronika Kaňková, nic neprodává, ale nabízí pomoc.

PROJEKTY OBCE

Na této stránce bývaly v minulých číslech především pozvánky na plánované akce. Bohužel se jich řada musela zrušit - určitě nebudeme mít velikonoční koledu a nevíme ani, zda si letos užijeme například Májovou veselici či Zákolanské koncertní léto.

Přesto se život v Zákolanech nezastavil. U konce je oprava dvou místních komunikací – v Kovářech a mezi Zákolany a Blevicemi. Stále se pracuje na rekonstrukci hasičské zbrojnice. Situaci nám komplikují dodávky ze zahraničí a povinný odjezd ukrajinských pracovníků. Například vjezdová vrata překročila hranici na poslední chvíli, den před zavřením továrny v Německu. Stále doufáme, že v dubnu dorazí klimatizační jednotka z Itálie, a že se nezpозdí výroba cihel do okenní výplně. A pevně věříme, že kolaudace a s tím spojená prohlídka pro veřejnost proběhne v létě. Kromě garáže a zázemí pro technické vybavení hasičského sboru zde budeme mít v podkroví novou klubovnu, která bude sloužit nejen ke společenskému využití našich dobrovolných hasičů.

S rekonstrukcí zbrojnice jsou od počátku spojeny plány na úpravu jejího okolí. Ve spolupráci s architektem Martinou Donátovou byla vypracována studie, která řeší chodníky, veřejné prostranství a dešťovou kanalizaci od Restaurace U Libuše směrem k nádraží. V současné době probíhá diskuse mezi zastupiteli a vlastníky sousedních nemovitostí, jejímž cílem je najít řešení prospěšné pro všechny obyvatele obce. Velkým problémem je především parkování, které nás trápí ve všech částech Zákolan. V tomto případě pak konkrétní chodník podél Pianky, který by měl do budoucna sloužit chodcům.

Samotná realizace projektu je spíše vizi do budoucna. Náklady budou opravdu velké a příjmy obce se naopak sníží vzhledem k předpokládané ekonomické situaci státu. Přesto bychom chtěli, aby naše nynější rozhodování bylo zodpovědné a zohlednilo potřeby a přání obyvatel obce.

Studii navrhovaných úprav naleznete na webových stránkách obce a budeme rádi za vaše názory.

Než byl Hostinec U Libuše donucen přerušit provoz, oslavili jsme 19. 2. v jeho útulném prostoru narozeniny Vladimíra Vlasáka (nahore) a 10. 3. se v něm sešla obec baráčníků Podbudež (dole).

MINIGRANTY

Obec Zákolany již několik let nabízí finanční příspěvek na aktivity, jejichž smyslem je zlepšit vzhled obce, uspořádat kulturní či sportovní akce nebo realizovat jiné činnosti, které jsou ku prospěchu nás všech. Z minigrantu, který je schválen zastupiteli do maximální výše 10.000,- Kč, lze například vysazovat stromy či záhony, opravit či instalovat lavičky nebo ptačí budky nebo jakkoli zvelebit veřejná prostranství, ale i prostranství před vašimi domy. Nápadům se meze nekladou a budeme rádi, když se zapojíte. Stačí napsat váš záměr emailem na adresu obec@zakolany.cz a my vás budeme kontaktovat.

TIP NA PROCHÁZKU. Znáte tajné místo, kam nevede žádná cesta? Zřícenina v polích za Trněným Újezdem nad Otavou je torzem bývalé sklárny Marienheim (Mariin domov). Od vzniku v roce 1802 se zde vyráběly hlavně lahve na mělnické víno. K tavení skla se používalo uhlí, které však bylo nutné dopravovat do kopce z údolí a proto byla výroba již v roce 1828 ukončena a přenesena blíže k dolu do dnešní sklárny v Otavovicích. Za své jméno vdělila stará huť zakladatelkám z ženské větve Německého řádu, jehož plný název zněl Řád bratří a sester německého Domu panny Marie v Jeruzalémě. Sklárna nebyla v místě nazývaném U Světce prvním objektem, již v roce 1781 se tu pájlo vápno pro stavbu pevnosti v Terezíně.

Velký dík patří Janě a Evě z COOPu, že nás nenechají vyhladovět.

Bára s Mírou nás potěšili 22. března improvizovaným koncertem z oken svého domu. Dobrá nálada je základem imunity.

Také Antonín ví, že rouška nás před nákazou neochrání, ale my díky ní ohleduplně chráníme ostatní před námi.

Budečské rozhledy | periodicita : čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 53 | datum vydání: 31.3.2020 | evidenční číslo : MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kováry 3, 273 28 Zákolany | tel.: 725 026 569 | k vydání připravili: K. Škardová, L. Wittlichová, O. Klouček | grafický koncept: O. Klouček | sazba a zlom: O. Klouček | tisková produkce: I. a M. Hájkovi

BUDEČSKÉ

ROZHLEDY

LIST OBČANŮ ZÁKOLAN, TRNĚNÉHO ÚJEZDU A KOVÁŘ

BŘEZEN 2020 | ČÍSLO 53

Masopustní průvod dotekl 22.2.2020 z výšin Trněného Újezdu až dolů do hospody U Libuše, takže si mohly nové šenkyřky vyzkoušet, co znamená mít plno až k prasknutí.

ROZHOVOR S MARTINEM FRINDEM

Chce to nikdy neslevit

MARTIN FRIND VYSTUDOVAL V PRAZE STŘEDNÍ UMĚLECKO-PRŮMYSLVOU ŠKOLU, OBOR UŽITÁ GRAFIKA A POTÉ AKADEMII VÝTVARNÝCH UMĚNÍ, OBOR FIGURÁLNÍ A MONUMENTÁLNÍ MALBA. JEHO NÁVRH POMNÍKU OBĚTEM VLAKOVÉHO NEŠTĚSTÍ V ZÁKOLANECH VYHRÁL VE VEŘEJNÉ SOUTĚŽI A BRZY SE DOČKÁME JEHO ODHALENÍ. PŘI ROZHOVORU SE UKÁZALO, ŽE KROMĚ MALOVÁNÍ JE I SKVĚLÝ VYPRÁVĚČ.

Při vlakovém neštěstí v Zákolanech zemřel váš děda. Máte na tu dobu osobní vzpomínky?

Já jsem se narodil v roce 1963, takže mi v té době byl necelý rok. Při neštěstí umřel můj děda - Josef Frind. Prežil východní frontu a všechny válečné hrůzy a osudnou se mu stala až jízda vlakem do Kladna. V naší rodině se o neštěstí ani o dědovi moc nemluvalo, protože děda byl tak trochu tabu. Byl Němec, sudeták, byl ve wehrmachtu, na východní frontě... a my jsme měli tenhle cejch jako rodina. I moji rodiče měli pohnutý osud. Máma - Češka - přišla za války o oba rodiče, to jí bylo asi 8 let. Táta, německé národnosti, jako kluk strávil i s maminkou slavné květnové dny roku 1945 v kryptě kláštera na Smečném, kde je tři týdny schovávaly jeptišky, aby je Revoluční gardy nelynovaly. Když se tedy dali moji rodiče po válce dohromady, měli jsme to kádrově polepené na všechny strany.

Dědovi se nějakým zázrakem podařilo na konci války dostat do západní zóny, ale nedával o sobě vědět, babička ho hledala přes Červený kříž, až ho našla po několika letech v Norimberku. Děda chtěl, aby rodina odešla za ním do Německa, ale táta - už lehce v pubertě - si postavil hlavu, že nikam nepůjde. Tak se děda vydal nazpátek do Čech, ale dorazil zrovna

po únoru 1948, takže si pro něho hned přišli. Naštěstí babička vytáhla papíry z války, tam bylo psáno, že děda dostal východní frontu za trest. Takže dostal jen 3 roky na Kladně v dolech. Tam se mu líbilo, tam to byl samý Němec, mluvilo se německy, tak tam zůstal v práci

Co se v rodině potom změnilo?

Babička odpověla v 54 letech. V té době už lehce začaly tát ledy, nepřátelství vůči Němcům sláblo, bylo tu NDR, tedy východní Němci - ti hodní a západní Němci - ti zlí. Moje prababička žila ve východním Německu už od poválečného odsunu, ještě před neštěstím odvděla a děda (tedy její syn) ji chtěl mít tady u sebe. Přemluvil ji. A ona se do Čech vrátila, ale bylo to zrovna týden po pohřbu svého syna, týden po tom vlakovém neštěstí. Ještě si ji pamatuju, ona nesnášela všechno české včetně vlastní snachy, nedomluvila se tady, ale mne milovala. Já byl platinový blondáček, modré oči. Byl jsem malej, ale prý jsme si povíдали. Nevím, jak je to možné.

Takže vaše rodina je z poloviny německá, z poloviny česká?

Já jsem Frind po mužské linii, historii Frindů máme zmapovanou do roku 1532, rod žil v Doubčicích ve Šluknovském výběžku. Ledacos víme díky odkazu krásnolipského malíře Augustýna Frinda, který patří do rodiny. Kdysi přišel dědovi jakýsi záhadný dopis ze západní hele, stejně jedeš domů, tak to vezmi.

dokončení ze str. 1

ho Německa, kde se píše o prastarém rytířském rodu Frindů, zřejmě lapků s vlastním hradem, nějakému mému praprapředkovi údajně Karel IV. kvůli tomu nechal srazit hlavu na popravním špaluku.

Vraťte se k vám. Jak jste se dostal do undergroundu?

Jak jsem začal brát rozum, moje máma o dědovi vůbec nemluvila, asi aby nás ochránila. Ale stejně jsme se domovním prohlídkám neubránili, rodiče měli nevhodné kamarády. Pamatuji si svou první domovní prohlídku. Mámy nejlepší kamarádka z Kralup se provdala za novináře Ladislava Škutinu, a když ho komunisté zavřeli na Mírov, naši jim hlídali dceru Lucu, tak v mém věku. Přišel jsem z první třídy, cizí dva tři chlapi s mámou něco řešili a máma povídá: “Běž koupit rohlíky, tady máš tašku a stav se dole u paní Jiráskové, ona bude taky něco chtít.” Sousedka si z tašky něco vyndala, myslím, že to byla část rukopisu knížky Tak jsem tady s tím vápnem, pane Werich.

Martin Frind: Maska

Ale my s bráchou jsme nebyli žádní bojovníci. Máma se s tátou v roce 1977 rozvedla, on byl úžasný hochštapler, dneska je mi sympatickejší, ale jako partner to nešlo, byl výbornej muzikant a navíc – byl identickéj dvojník Horníčka! Začátkem 70. let dělal na Kaučuku a bavil se tím, že zašel někam do vinárny, nechal se okukovat a za půl hodiny bavil celou vinárnu. A když došlo na placení, takhle šáhnul do kapsy a číšníci hned “Mistře, to byste nás urazil.”

Když se s ním máma rozvedla, vzala si pak kolegu ze školy, taky učitele, ale bylo to z deště pod okap. Byl to fajn chlap, ale měl za kamarády Jiřího Corvina a Petra Pitharta a další lidi okolo Charty.

Martin Frind: O půlnoci

K malování jste se dostal jak?

Oba rodiče trochu malovali, ale nic vážného. Já jsem už od malička věděl, že chci být malíř. Brácha se ještě na gympl dostal, já už na střední uměleckou školu ne. A jednou večer u nás Petr Pithart navrhl směrem ke mně – tak z něj udělejte dělníka. A tak jsem šel po devítce pracovat na Kaučuk a po roce jsem měl kádrový profil čistounký jak padlý sníh. A najednou jsem se na střední uměleckou školu v Praze dostal přednostně a nestačil se divit, kolik podobných lidí se nás tu sešlo.

A pak narostly vlasy ...

Jak jsem zarostl a máničky v Kralupech se přitahovaly, tak je zaujalo, že maluju. Nebyl jsem jediný, kdo maloval a u piva se dohodlo, že uděláme společnou výstavu. My jsme tím vůbec nic nezamýšleli, nic jsme od režimu nechtěli, jen aby nás nechal na pokoji. Proběhla vernisáž, někdo brnkal na kytaru, další den jsme to uklidili a rozešli se. Ale do týdne nás státní bezpečnost posbírala a odvezla na Mělník, my jsme se pochopitelně naštváli a řekli si, když jim to tak vadí, tak to uděláme brzy znovu. To se psal rok 1980. Na zámku v Nelahozevsi se nám podařilo udělat výstavu o dva roky později, nabalovali se lidi okolo Plastiků, zase následovaly výslechy apod. Dnes říkám, kdyby to tenkrát nechali být, tak to vyšumělo. Ale bolševik nechat “závadovou mládež” bez povšimnutí prostě nedokázal.

Co bylo dál?

V roce 1984 jsem odešel do Prahy, opakovaně jsem se nedostával na Akademii výtvarných umění, tak jsem dělal co se dalo. Měl jsem už takovou mantru “Není u vás nějaké zaměstnání, třeba vynášet odpadky?”, protože nepracovat víc jak 6 týdnů bylo na kriminál. V Uměleckoprůmyslovém muzeu se paní ředitelka nade mnou ustrnula a vzali mě do dílny na instalace

výstav, kde jsem vydržel až do doby, kdy mě konečně přijali na AVU. V té době mě jedna holka seznámila s Františkem Stárkem, alias Čuňasem, který po propuštění znovu rozjížděl časopis VOKNO a potřeboval výtvarného redaktora.

Jak jste mohl studovat vysokou školu a zároveň pracovat pro časopis VOKNO?

Na to se mě dost lidí ptá. Já mám pro to vysvětlení, že StB potřebovala mít na určitých místech lidi pod kontrolou a zranitelné (měl jsem tehdy malé dítě), a v pravou chvíli je chtěla získat pro spolupráci. Jenže když si mě pozvali v dubnu 1989, abych ten dáblův úpis podepsal, zrovna mi umřela máma a mě bylo všechno jedno. Tak jsem jim to odmítnul a čekal na vyhazov ze školy. Přišli, samozřejmě, ale na Akademii se stala zvláštní věc, rektor Hána, zasloužilý

Martin Frind: Rybář

komunista, považoval školu za své území, kde mu nějací estébáci nebudou poroučet, koho má nebo nemá vyhodit. Takže na to šli úřední cestou a než všechno proběhlo, byl tu listopad 1989 a všechno bylo jinak.

Co pro vás devadesátá léta znamenala?

První půle devadesátek, to byla anarchie, to jsme byli nejsvobodnější země na světě. Otevřel se svět, v prvních třech letech jsem sjel co se dalo. V duchu jsem komunistům děkoval, že mě nikam nepustili, asi bych emigroval a mě by se tam nelíbilo. Lidi v cizině byli rádi, když jste tam přijeli, ale byli ještě radši, když jste odjžděli. Třeba Francie mi to dala jasně najevo.

V devadesátkách už vás výtvarné umění uživilo?

Živil jsem se vším možným. Lidi začínali podnikat a ještě tu nebyly počítáče, plotry a tyhle věci, každý chtěl mít vývěsní štít, a já jsem na střední škole studoval typografii. Třeba řezník na Plzeňsku si mě najal, chtěl mít na prodejních hlavičky prasat jako živý, čumáčky, nožičky, nože apod. Samotnému mi bylo protivné, co dělám, ale řezník mi dával 5600 Kč na den. Tenkrát jsme se scházeli v Mánesu, dal jsem k lepší-

mu, co zrovna dělám, všichni mě kolektivně odsoudili, až když jsme zůstali jen dva poslední, slyšel jsem “Hele, nepůjdiš bys mi pětistovku?”

Zůstat na volné noze a malovat je těžké, ale nesmíte z toho slevit. Spolužáci, co si našli nějaké zaměstnání s tím, že malovat budou po večerech a víkendech, ti už dnes nemalují. První podmínka je, pokud chcete dělat umění na volné noze, je mít vedle sebe partnera, který je tolerantní. Naše děti nikdy nehladověly, nějak jsme to vždycky společně zvládli, ale začátky prostě jsou těžké a někdy pomůže náhoda. U mě se to zlomilo po jedné výstavě v Praze, po které následoval rozhovor s novinářkou, která mě nazvala “malíř undergroundu”. Já tu nálepku neměl rád, skatulkou jsem odmítal, ale zároveň jsem si všiml, že se věci od té doby začínají měnit. Začali mi volat – galeristi, noviny – začali se o mě zajímat a už jsem to nebyl já, kdo běhá za nimi. Od té doby to docela dobře funguje a já dělám to, co chci.

Jak jste se dozvěděl o chystaném pomníčku v Zákolanech?

Na tohle jsem myslel už někdy před 10 lety, že se někomu v Zákolanech ozvu. V té době jsem pro bývalou židovskou synagogu v Kralupech inicioval pomníček obětem holokaustu. Tehdy málem realizaci zastavili, když se židovská obec seznámila s válečnou historií mého dědečka, ale nakonec to dobře dopadlo.

Martin Frind: Kralupským obětem holokaustu

Pak jsem na Zákolany nějak zapomněl, až nedávno se mi ozval kamarád ze Slaněho, že objevil vaši výzvu. A tak tady spolu dneska sedíme. Se Zákolany mě ještě pojí osoba Richarda Nováka, který je dnes evangelický pastor, ten v osmdesátkách letech dopadl hůř než já, zavřeli ho do blázince a léčili ho elektrošoky. Jezdili jsme za ním na chalupu, kterou tady měl. Mohl bych ho pozvat na odhalení, léta jsme se neviděli.

Ptali se O. Klouček a L. Wittlichová

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

V úterý 25. 2. 2020 navštívilo naši školu přenosné sférické kino. Dětem v něm byl promítnut zajímavý pohádkový příběh na téma oceán.

V úterý 11. února 2020 navštívili naši školu pracovníci Hornického skanzenu Mayrau v Vinařicích se zajímavou přednáškou o hornictví na Kladensku.

V pátek 21. 2. 2020 připravila rodina „domácích školáků“ pod vedením maminky paní Michaely Csutortoky motivace – výukový hudební program „My jsme muzikanti, přicházíme k vám“ pro základní i mateřskou školu.

6. března 2020 proběhla první hodina plavecké výuky v Soukromé plavecké škole Medúza v Kladně. Žáci budou v kurzu plavání pokračovat každý pátek až do 19. června 2020.

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

Vážení rodiče, v souvislosti s mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví k ochraně obyvatele bude letošní zápis do 1. třídy probíhat bez osobní přítomnosti dětí ve škole. Podklady (vyplněnou žádost o přijetí dítěte k základnímu vzdělávání, dotazník pro rodiče žáka 1. ročníku základní školy, kopii rodného listu, příp. další dokumentaci ze školského poradenského zařízení) lze odevzdat osobně v kanceláři naší školy vždy v pondělí, ve středu a v pátek od 8 do 12 hodin, poštou, datovou schránkou i e-mailem s elektronickým podpisem do 30. 4. 2020. Elektronicky dostanete k vyplnění žádost o přijetí dítěte k základnímu vzdělávání a dotazník pro rodiče žáka 1. ročníku základní školy. K prostudování je pro vás dále připraveno desátero pro rodiče, které shrnuje požadavky na prvníčky. Těšíme se, že se společně s dětmi a paní třídní učitelkou budoucí 1. třídy po ukončení mimořádných opatření setkáme na organizační schůzce. Děkujeme za zájem o naší školu.

Po zrušení uzavření základních škol bychom dětem rádi nabídli program digitalizace Budečské rotundy. Zde si budou moci prostřednictvím svého mobilního telefonu vyhotovit fotografie částí rotundy a ty dále zpracovávat.

Do konce školního roku bychom žáky chtěli zapojit do projektu „Bezpečný štít školy“, který je zaměřen na prevenci šikany, sebeobranu orientovanou na ozbrojené incidenty a ochranu měkkých cílů. Ve stejném programu budou následně proškoleni i pedagogové a další pracovníci školy.

Naše škola se na základě pozvání Společnosti pro kreativitu ve vzdělávání a Centra současného umění DOX zúčastní Festivalu kreativního učení ve dnech 13. – 16. května 2020 v Praze. Žáci 3. ročníku zde pod vedením svého třídního učitele pana Adama Janouška naváží na svůj projekt „Kreativního partnerství“ z loňského školního roku.

Učíme se doma

Již v průběhu jarních prázdnin se naši školáci dozvěděli, že od středy 13. 3. 2020 zůstane v rámci preventivních opatření

předcházení šíření koronaviru uzavřena i naše základní škola.

V pondělí 16. 3. 2020 byl s ohledem na přítomnost pouze jednoho žáka a po dohodě se zřizovatelem uzavřen i provoz mateřské školy.

I když naše škola nabízí a v současné době touto formou individuálního (domácího) vzdělávání realizuje vzdělávání 30 školáků, za současných mimořádných opatření se ocitlo ve „škole doma“ i všech 70 dětí z 1. – 5. ročníku, které v tomto školním roce naši školu navštěvují.

V současné době se společnými silami snažíme dělat to nejlepší. Rodiče určitě nemají povinnost stát se učiteli. Jsou partneři pedagogů, kteří se v zájmu svého dítěte o učení snaží, i když jsou v současné době zmlitáni kupou dalších starostí. Učitelé jim chtějí být maximálně nápomocní zadáváním úkolů z pracovních sešitů, natáčením videí, umožněním přístupu k on-line kurzům, prováděním Skype hovorů atd.

Snad nám oboustranná trpělivá komunikace a spolupráce ze strany pedagogů a rodičů i velká dávka tolerance v této náročné době pomůže překlenout, když se

MATEŘSKÁ ŠKOLA ZÁKOLANY OZNAMUJE, ŽE DNE

13. KVĚTNA 2020

PROBĚHNE OD 16:00 DO 18:00

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY

K zápisu s sebou přinést:

- rodný list dítěte
- občanský průkaz zákonného zástupce
- vyplněnou a lékařem potvrzenou přihlášku (k vyzvednutí v MŠ nebo na webu školy)

Kontakt:

www.zsakolany.cz
email: mszakolany@email.cz
tel: 315 602 165
mobil: 774 333 026 (ZŠ),
774 333 027 (MŠ)

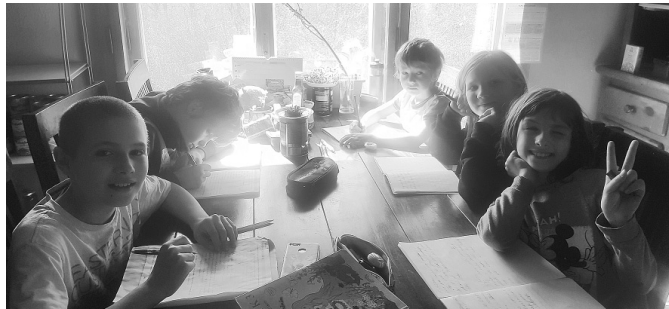
např. nepodaří ihned vyučovat on-line nebo děti nestihnout zadané úkoly.

Pokusíme se využít čas, než se škola znovu probudí hlásky dětí, nejen na přípravu studijních materiálů. Vrhli jsme se na úpravy, které jsme v běžném provozu nuceni přesouvat např. na prázdniny. Díky organizační a finanční podpoře obecního úřadu usilujeme o zvětšení a provzdušnění tříd v mateřské škole. Došlo zde k renovaci vybavení na toaletách, byly zakoupeny stojany na matrace dle hygienických standardů. Také personál mateřské školy získal nový prostor pro osobní záležitosti. Na děti bude po návratu čekat nový hrací bazének s míčky a upravená trampolína.

V souvislosti s mimořádnými opatřeními Ministerstva zdravotnictví k ochraně obyvatele bude letošní zápis do 1. třídy probíhat bez osobní přítomnosti dětí ve škole.

Těšíme se na setkání na závěrečné školní slavnosti v pátek 26. června 2020 od 16 hod. v zahradě restaurace U Líbuše, kdy nás již jistě starosti opustí a budeme se moci znovu radovat ze společně strávených chvil.

Šárka Trisková, ředitelka školy

ZŠMŠ Pod Budčí a Obec Zákolany

vyhlášení tvořivky soutěže pro malé fotografy, výtvarníky a spisovatele a jejich rodiče

ČASU DOST

Zajímá nás, jak trávíte čas, když nemůžete k moři ani k babičce ani za kamarády.

Posílejte svá díla

fotografie - povídky - básničky - kresby
věcičky z látek - ze dřeva - z kamenů

na adresu obec@zakolany.cz

Soutěžní kategorie:

UČÍME SE DOMA | BAVÍME SE DOMA | VOLNÁ TVORBA

Nejzajímavější a nejpvtnější díla se dostanou do Budečských rozhledů a Obecní kroniky Zákolany. Pokud jich bude dost, uděláme ve škole výstavu. Díla posílejte do konce května 2020.

Z HISTORIE: JIŽ 250 LET SE ČÍSLUJÍ DOMEY

Číslování domů v obcích uzákonila Marie Terezie v únoru 1770 na území rakouské monarchie. Od té doby se začalo používat číslování domů, parcel i jména vlastníků, což je ideálním pramenem pro statistiku (pro vojsko se obvykle číslovalo po směru chodu hodinových ručiček). Číslování bylo zahájeno např. u zámku či největší chalupy a každý dům obdržel své číslo. Nové budovy pak dostávaly další nová čísla.

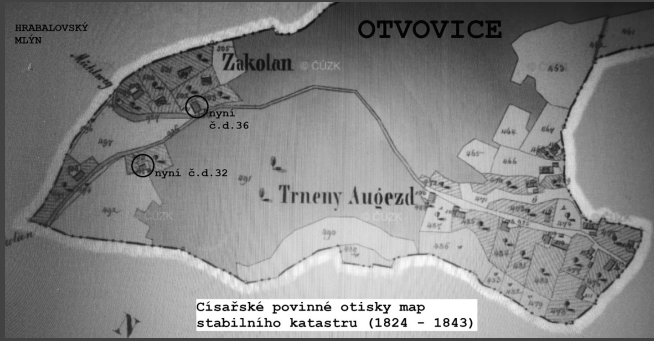
Bohužel se někdy čísla popisná po demolicí opakovaně použíla u nově postavených domů v obcích a navíc dříve obec Trněný Újezd dávala čísla novým domkům i Pod Skalou či u Zákolanského potoka. Zmatek v číslování domů tím přetrvává dodnes.

KOVÁRY např. č. 1 bylo přiděleno faře, mlýnu č. 4, kovárně (č. 8), pastoušce (č. 10) a dalších 18 očíslovaných domů patřilo sedlákům, domkářům či různým řemeslníkům. Poslední číslo 22 dostal Václav Kozelka. Za zmínku stojí, že v domě č. 3 se narodil r. 1776 František Pavíček, významný architekt pražského arcibiskupství (postavil Salmovský palác v Praze i jiné stavby) a dále nucená demolice 4 domů (státek č. 6 a

domy č. 13, 14 a 15 pod Budčí) při stavbě Pražsko – Duchové dráhy r. 1873.

NA TRNĚNÉM ÚJEZDĚ se číslování zahájilo u domu pod kapličkou č. 1 (Jan Kolmistr) až k domu č. 9 a zpět k č. p. 10 (kde se narodil sochař Fr. Hnátek *1873) a směrem k domu č. 17 – rodiště malíře a grafika V. J. Žižky *1926. Statky mají č. domu 20 (dvorec uváděn již v roce 1373) a 21 (sýpka), pak pastouška č. 22, v domě č. 24 se narodil architekt Ant. Procházka *1873 a další domy až k č. 25. (Pozn.: Do nového domu č. 38 se v r. 1887 narodila vyprávěčka K. Poláčeková – Štiková.)

Dalších asi 10 čísel popisných na Trněném Újezdě patřilo v určité době ještě k obci Otavice (viz mapka), která spadala k panství Zvolenévskému.

V ZÁKOLANECH se zahájilo číslování na návsi domem č. 1 - Josef Cerný (Bachkovský grunt uváděn již roku 1622), okolo domu č. 10 (nyní č. 35 – první naše pošta r. 1868) i k mlýnům: k Hrabalovskému mlýnu č. d. 14, mlýn Jabůrkův č. d. 18 (na Týneckém potoce), mlýn Duchkův č. domu 21 (nyní proti škole) a Štěpánovský mlýn číslo domu 22 (na Vystrkově). Poslední číslo 24 patřilo domu, který zřejmě postavil rod Šubrtů (dle soupisu Josefského katastru z roku 1785).

Podobně jako na Trněném Újezdě i v Zákolanech náleželo několik domů k obci Otavice, z toho 5 domů muselo ustoupit stavbě Buštěhradské dráhy r. 1855 (podnikatel Vojtěch Lanna) v okolí nynějšího vlakového nádraží a demolován byl i dům č. 17 v místě pozdějšího křižení tratí. Čísla těchto domů byla přidělena domům v jiných částech obce Zákolany, např. k Malé Straně a Vystrkovu, kde se v čísle domu 11 narodil hudebník prof. Vladimír Vlasák *1928.

Tím navazují na „Zmizelé domy“ v minulém čísle Budečských rozhledů a rovněž zmiňují některé zajímavé stavby i místa narození významných rodáků. Za čtvrtinu tisíciletí přibýlo cca 170 domů a naše Obec Zákolany bude mít už 250 domů (zbořen byl dům u Rempy a pod lomem u silnice II/101 a na svá čísla čeká pět nově postavených domů po kolaudaci).

Zpracoval: Vladimír Cerný